

21

LA TRANSMISSIÓ DE LA VIDA és fruit de l'amor conjugal

La transmissió de la vida és una qüestió central en l'exhortació apostòlica **Amoris Laetitia**, i Francesc hi dedica més espai en el capítol cinquè. Aquí s'ha limitat a establir uns principis que determinen el marc en el qual situar aquesta qüestió, començant per precisar l'estreta relació que existeix entre el *matrimoni* i la *sexualitat*, que s'expressa sobretot en l'acte conjugal entre els esposos.

«El matrimoni constitueix una “íntima comunitat de vida i amor” (*Gaudium et Spes*, 48), i això és un bé per als esposos, mentre que la sexualitat «està ordenada a l'amor conjugal de l'home i la dona» (*Catecisme*, 2360).

Per això, «els esposos als quals Déu no ha concedit tenir fills poden portar una vida conjugal plena de sentit, tant des del punt de vista humà com des de la perspectiva cristiana» (*Catecisme*, 1654).

No obstant això, **la unió conjugal està ordenada a la procreació “pel seu propi caràcter natural” (*Gaudium et Spes*, 48).** El fill que és engendrat «no s'afegeix, des de fora, a l'acte d'amor mutu dels esposos, sinó que brolla del cor mateix d'aquest do recíproc, del qual és fruit i compliment» (*Catecisme*, 2366). El fill o la filla no apareixen al final d'un procés, sinó que hi són des de l'inici de l'acte d'amor, com una de les seves característiques essencials que no pot ser negada sense desfigurar l'acte mateix d'amor.

Des del començament, **l'acte d'amor dels esposos rebutja tot impuls de tancar-se en ell mateix, i està obert a una fecunditat que el perllonga més enllà de la seva pròpia existència.** Per tant, cap acte genital de l'espos i l'esposa pot refusar aquesta finalitat, encara que, per diverses raons, no sempre pugui donar lloc a una nova vida» (AL 80).

És molt important allò que afirma tot seguit, en relació amb l'amor expressat en l'acte conjugal dels esposos i l'eventual fecunditat d'aquest mateix acte amorós. En tot cas, **el fill o la filla seran un do de Déu, que ha volgut que aquest sigui el fruit del seu amor.**

«El fill mereix néixer d'aquest amor, i no de qualsevol altra manera, ja que ell o ella “no són el resultat de l'exercici d'un dret, sinó que són un do” (*Catecisme*, 2378), són el fruit de l'acte específic de l'amor conjugal dels pares.

Això és així perquè, segons l'ordre de la Creació, l'amor conjugal entre l'home i la dona, i la transmissió de la vida, estan ordenats l'un a l'altre.

D'aquesta manera, el Creador ha fet l'home i la dona participants de l'obra de la seva Creació i, alhora, els ha fet instruments del seu amor, confiant-los la responsabilitat del futur de la humanitat a través de la transmissió de la vida humana» (AL 81).

«S'està difonent una mentalitat segons la qual la generació de la vida només és una variable dels plans dels individus i de les parelles.

L'ensenyament de l'Església es proposa ajudar els cònjuges a experimentar de manera completa, harmoniosa i conscient, la seva comunió com a espòs i esposa, juntament amb la seva responsabilitat de generar vida» (AL 82).

Heus aquí com Francesc es refereix a una altra conseqüència d'aquesta estreta relació entre la manifestació de l'amor entre els esposos mitjançant l'acte conjugal i la transmissió de la vida.

«En aquest context sento la necessitat d'afirmar que, si la família és el santuari de la vida, és a dir, el lloc on la vida és engendrada i acollida, constitueix una contradicció punyent que esdevingui el lloc on la vida és rebutjada i destruïda.

És tan gran el valor d'una vida humana, i és tan inalienable el dret a la vida de l'infant innocent que creix en el si de la seva mare, que cap dret atribuït al propi cos pot justificar la decisió d'acabar amb aquesta vida, que és un fi en ella mateixa i que mai no podrà ser considerada propietat d'un altre ésser humà. **La família protegeix la vida en totes les seves etapes, i també en la darrera.**

Per això, “«cal recordar a tots els qui treballen en centres sanitaris el deure moral de l'objecció de consciència. De la mateixa manera, **l'Església no tan sols sent la urgència d'afirmar el dret a la mort natural, evitant l'acarnissament terapèutic i l'eutanàsia**”, sinó que també rebutja fermament la pena de mort» (AL 83).

- Coneixies el pensament de l'Església sobre el matrimoni, la sexualitat i la transmissió de la vida? A què pot ser deguda la desorientació existent sobre aquestes qüestions?
- Pots dialogar sobre això amb persones que no penses com tu, sense dificultat per exposar el teu punt de vista?